

Emakeelepäevad Pariisis

Mailis Sütiste-Gnann

Pariisis Emakeelepäevad -
siin lisaks muudki kõik nüüd näevad:

Pariisi igapäevast melu,
kuis veereb siin me endi elu.

On streiki, prügimägesid,
Ei halva see me vägesid.

„Näe, rott!“ Käib üle selja võdin...

Ei sellel väiksel närvikõdil
end ei saa lasta häirida,
see lisab reisil värvi ka.

Reedel kohaks Opera Garnier (garnje:),
kus kõigepealt me kohtume.

Siis lõhnamuseum Fragonard (fragona:r),
oma nina proovida seal saad.

Sealt väljud, hõljud lõhnapilves,
on kõigil rahulolu ilmes.

Meil Lafayette on sihtpunkt uus,
kui alguses meid on vaid kuus,
nüüd ühineb ka Saksamaa,
kõik Pariisi kõrgelt vaatavad.

Katusel Pariis kui peo peal,
ka ühispilt sai tehtud seal.

Laes juugendstiilis uhke kuppel,
see on ju tõesti lausa super!

Nüüd suured bulvarid me ees,
nälg näpistamas kõhu sees.
Puuviljaparadiis on see,
kus keha kinnitamas me.

Seejärel plaanis ekskursioon,
mis õpetajad kokku toob.
On valida, kas buss või jala?
Leidis iga oma maiuspala.

Giid Marina näitab meil Pariisi
ja selle kirjut eluviisi.
Igal hoonel oma lugu vesta,
retk päris mitu tundi kestab.

„Pariis teise nurga alt“ -
Johanna gruppi juhatab.
Ta vaatleb eri kvartaleid
ning kuulsat silda Bir Hakeim.

„Pariisi südant“ Ave näitab,
see kõigil kindlalt hinge paitab.
Just näha selle linna algust,
mil üheks sümboliks on valgus.

Pariisist ülevaade saadud,
saatkonda seltskond rõõmsalt saabub.
Suursaadik tervitab meid seal
ning ütleb selle ilma peal
on sõda endiselt Ukrainas,
me raha kogumas siin aina,

Ukrainal kinkimaks nüüd arvuteid,
et lapsed jätkata saaks kooliteid.

„Stiilimänge“ pakkus meil Jan Kaus,
lavastus on igati tal aus.
Sisuks kirjandus, stand-up ja bänd
ja lõpuks ikka happy end.

Ühte teost saab pildiks tõlkida
ja muusikasse valada.

Ukraina borš, suupisted head,
kõigil tuju viimase peal,
et jälle kokku tulnud sai,
see südamele tegi pai.

Kui käes uus päev ja möödab öö,
on laupäeval ees meil töö.
„Vestlusmaja“ ootamas on meid,
ettekandeid eripalgeseid.

Enne neid meid Lukas tervitab,
heade mõtetega relvitab:
„Kuna etteütluse usku me,
kirjakeele norme usume.“

Kui õpetame emakeelt,
Ei välja sure meil see veel.
Andra Kütt on mitmekeelsust uurin'd,
siit- ja sealtpoolt ta seda puurin'd.

Kuis mõjub keskkond, kool ja kodu
on tegureid siin terve rodu.

Ta lükkab ümber mitu müüti.
neid liikvel mitmeid eri tüüpi.

Seejärel Grete Arro kord,
ta kummutab, mis olnud norm.
Ei tohi enam lapsi kiita,
protsessis pigem aega viita:
kes on see laps, mis talle meeldib
ja kuidas tema õpet seedib.

Milline on õpimotivatsioon,
mis lapse õppima meil toob.

Siis jagab kogemust Eliisa,
kuis noori tantsu juurde viib ta,
et ennast nad aktseptiksid,
Oma liikumisega lepiksid.
Kaasaegne tants on selleks hea,
saab tantsus mõtteist puhkust pea.

Pärast lõunat meile londonlased
tutvustavad Keelekindluse taset.
Nad teevad süüa, mängivad,
rõõmsalt tunnis ringi hängivad.

Projektitunnid väga vahvad
innustamas eesti rahvast.
Aitäh Kerli, Jane, Liina,
Keelekindlusega meid kurssi viimast!

Nüüd otsad kokku tõmbame
ja tänu kõigil jagame:

Marin kaasa toonud tänukirju,
Heidy Haapsalu salli virnu.

Tänu eesti keele õpetamise eest
ja eesti meele hoidmise eest!

Moonika Pariisi koolist
ka oma õpetajaist hoolib.
Neid tänab tehtud töö eest,
kõik läbi käivad meie eest.

Pärast kohvipausi jälle me
kirjanikega taas kohtume.
Nii Indrek Koff kui Jan Kaus
on meie ees, neil vestlus aus.

Pärast õhtusööki kolleegid siis,
meid ootamas on teater siin.
„Lilli“ muusikaline värsteos,
see kütkestab meid juba eos.

Naisõiguslane, tema elu,
a tänapäeval on sel võlu.
„Must Kast“, see oli tõesti vahva,
on ühel meelel keelerahvas.

Seejärel juust ja veinisõõm,
on muljeid jagada vaid rõõm
ning kogemusi vahetada
ja kasvõi lihtsalt ahhetada.

Nii ongi pühapäev meil käes,
Oh, aeg, miks nõnda kiirelt läed!

Kes külastab Pariisi kooli,
kes pigem vestlusingist hoolib.

Seal infot jagab Marin, Heidi,
Kätlin tööle paneb meid ka veidi.
Lahkumisetund on jälle käes,
Aeg lennanud on imeväel.

Tänuõnad tee, aitäh Pariis!
Hispaania ootamas meid siis,
kui taas on emakeelepäev,
uus kevad tärkab, aeg on käes.